

Publicerad 2014-08-27 20:13 av Erika H

Se även Lejonet och råttan.

Musen och björnen

Jag orkar snart inte mer. På förra stället var jag kaxig. Jag har trots allt tränat kampsport ända sen jag var tolv men vad spelar det för roll när de är fem och jag är en ensam liten skit. Visst, jag lyckades slå ner ett par av dem men straffet för det… Senaste gången kunde jag inte sitta på en vecka. Här försöker jag smälta in. Bli ett med väggen. Ofta funkade det men inte idag. När första slaget kommer ser jag honom. Jag kan svära på att den blicken sa, var stark.

Han håller sig mest för sig själv. En av de största killarna här. Säkert dubbelt så tung som jag och två huvuden längre. Det är ingen som bråkar med honom trots att han inte tillhör någon grupp. Igår såg jag varför. På väg från duschen kom han med bar överkropp. Full av ärr och en del såg ganska nya ut. Han har slagits en hel del skulle jag tro. Och vunnit.

- Va fan glori du på?

- Din kropp. Du ser så stark ut.

Det bara slank ur mig. Jag gör vad som helst, spelar vilken roll som helst. Bara det tar slut snart.

Jag måste välja någon så jag börjar hänga efter honom. Först i smyg, nu mer öppet. Han har ett ställe. Ett eget litet kryp in som han ofta är i. Vad han gör där vet jag inte. Jag tog mod till mig idag. Han har sett att jag följer efter honom och när jag smög in tittade han bara upp och suckade.

- Får jag sitta här?

- Om du måste. Men var tyst och sitt stilla. Stör du mig åker du ut.

- Jag ska vara tyst som en mus.

Han gör inget speciellt. Sitter och blundar. Vad han tänker på har jag ingen aning om.

- Berätta inte för någon om det här stället och snacka aldrig om det där du sa i duschen igen.

- Lovar.

Jag tror att jag kan klara detta. Men jag måste ha mer än det här.

Jag var tvungen att be pappa om hjälp. Om någon här fick reda på vem min pappa är skulle jag vara död sekunden efter. Jag bytte till mammas efternamn redan för tio år sedan. För att skydda honom. Han kan inte hälsa på mig men mina syrror kommer ofta. De är båda gifta och har andra efternamn. Han skickar meddelanden via dem. Jonny Ståhl, väpnat rån mot värdetransport. Hamnade i en skottduell med polisen. Fick ta en kula i axeln och en i låret. Han kunde lika gärna ha fått en i pannan. Sara berättar allt. Avslutar med att pappa har fixat det jag behöver och att hon har satt in pengar på mitt konto. Mamma vill att jag ringer henne. Jag är glad när jag går därifrån. Det har tagit mamma lång tid att smälta att jag sitter inne. För mord. Pappa fattade direkt att det var jag eller han.

Kubén flyttar ut. Jag in. Jag fixar lite saker som jag tror Jonny gillar. Försöker vara rolig och alltid tyst som en mus när han vill det. Han gillar att jag inte snarkar. Jag står ut med att de andra fortfarande slår mig. Förr eller senare måste han bestämma sig.

De kommer, fyra stycken. Dags igen. Jag samlar mig. Blundar. Det låter otäckt när en arm knäcks. Plötsligt börjar folk skrika. Jag ser ett blodigt ansikte. Stolen träffar en knäskål och sparken träffar precis där den ska. Han ryter som en björn. Det ligger fyra män på golvet. Blodstänk på väggen. Vakterna kommer. Han ställer sig framför mig. Det är äntligen över.

Cellen blänker. Allt är i ordning. Jag lyckades fixa kaffe fast det kostade. Jag har inte känt mig så lugn på länge, inte sovit så gott på flera år. Nu kommer han snart. Två veckors isolering. Han gjorde det för min skull. Nu tillhör jag honom. Jag ska bara ta det lugnt. Vara ur vägen och låta honom bestämma.

Han kallar mig Marson. Bättre än råttan. Där han går, går jag efter. Ett steg bakom. Det tar ett tag att vänja sig men det blir snart ganska kul. Som en lek. Ibland stannar han mitt i ett steg. När jag går in i honom får jag en smäll på huvudet. Då brukar jag titta ner och le. Han verkar gilla det. Vi tränar och kollar på TV. Jag låtsas vara lite blödig och svag. Han är stark som en björn. Lyfter vikter som jag bara kan drömma om. Han vill lära mig att slåss. Jag spelar med. Jag spelar till och med svartsjuk när han skriver till en kvinna. Fast det är jag som skriver. Han dikterar.

Jag hör honom. Han brummar när han kommer. Jag låtsas sova. Häromkvällen hade faktiskt kvinnan skrivit något som tände mig. Hon har en livlig fantasi och skriver bra. Han vill att jag läser breven högt. Jag var tvungen att lätta på trycket. Jag väntade tills han sov. Den jäkeln bara lurades. Fick mig att tro att jag väckte honom, hämta vatten och sen massera hans fötter. Ett billigt pris. Det var faktiskt inte så illa. Han gillade det.

Det funkar fint mellan oss. Jag har gått från fötter till nacke och nu rygg. Jag måste vara bra på det här. Varför skulle han annars låta mig fortsätta?

- Kniv?

Jag trycker på ett ärr på högra sidan av ryggen.

- Tandborste.

- Och här?

- Kulspetspenna.

- Och här då?

Jag drar försiktigt fingret över ett stort ärr.

- Kniv. Fortsätt massera nu. Jag är spänd i nacken också.

- Jag ser det.

Han spänner sig inte längre när jag smeker honom. När vi är bland de andra får jag en smäll då och då. Jag fattar. Klagar inte. Tittar ner och följer efter. Ingen rör mig längre. Jag är hans. Jag är trygg.

Sara kom. Världen rasade samman. Jag ligger i min säng. Det är kväll nu. Inlåsning. Klick. Han sitter på sin säng. Andas tungt. Jag vill bara vara i fred.

- Marson. Vad är det?

- Pappa har dött.

- Va?

- Hjärtinfarkt. Tre dagar sedan. Tre dagar sedan och ingen har sagt något.

- Är du ledsen? Jag menar gillade du din farsa?

- Mm.

Jag orkar inte prata mer. Jag orkar inte hålla tillbaka. Tårarna kommer.

- Du, kan du inte komma ner?

Jag vill bara skrika lämna mig i fred. Jag fick inte ens krama om Sara.

- Varför?

- Amen kom ner för fan.

Jag vill inte. Smyger ner i alla fall. Vill inte visa honom hur ledsen jag är. Sätter mig på golvet med ansiktet bortvänt. Lutar mig mot hans ben. Känner hans hand på min axel. Gråten kommer. Jag kryper ihop. Hans hand är kvar. Håller om min axel.

- Marson. Kom hit.

Inget mer spel. Jag tittar på honom.

- Kom då.

Jag reser mig och han drar in mig i sin famn. Kramar mig. Jag kryper in i hans armar. Gråter. Släpper ut allt. Han låter mig gråta. Håller om mig hårt. Jag kan vara vem som helst men inte nu. Han måste få veta det. Jag är ingen mus. Jag tittar på honom. Han möter min blick. Plötsligt kysser han mig. På munnen. På halsen. På axeln. Han lägger ner mig i sängen. Drar av mig tröjan. Smeker mig överallt. Kysser mig djupt. Vad gör han? Jag förstår inget. Hans händer är varma och mjuka. Det känns skönt. Ingen har rört mig så här på flera år. Jag släpper efter. Förvånat märker jag att min kropp reagerar. När han tar runt mitt kön kan jag inte hålla tillbaka. Jag kommer i hans hand.

Igår fick jag hans efter rätt. Han vill att jag ska lägga på mig några kilon. Jag kan vara Kim igen, när vi är ensamma, och jag gillar när han brummar.